

**Sermones: Petri Hieremie Panormitani ex Sicilia: F.
co[n]uent[us] ordinis Predicatoru[m] bononiensi[m]:
tam preclari q[uam] omnigene eruditio[n]is refertissimi.
omnibusq[ue] euangelica documenta ...**

Petrus <de Hieremia>

[Augsburg], 1514

VD16 P 1883

De co[m]memoratio[n]e defun. [sermo] lxxxj.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70359](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70359)

In Comemoratiōe defunctoꝝ

q; un loc^o secr^e sunt caro & aia. Qui em
vult fware castritat^e/opre & ania castigat
carnē: et sic tāgūn ista cymbala. Tō ap[er]t
se d^r. Ego aut sicut pugno nō q̄si aere ver
beras: sed castigo corp^r meū t̄c. j. L^oi. x.
Ita faciebat p̄gines t̄c. Laudem^r t̄c. l.
ope si nō sum^r p̄gines: qz pauci t̄c. Lor^r
put s̄t z abo, fac. s̄t in ini. Non t̄c q̄ faci
ar bonū t̄c, salte castratē seruem^r t̄c. als.
Fornicatores et adulteros iudicab^r de^r
Heb. vle. **D**ecim^r grad^r est oim alioz
electoy: vi inocentiu[m] penitentiā/cotinen^r
et abstinentiā t̄c. De q̄b dr. Qis sp̄is
lauder dñm. In h̄ mdo multa sunt officia.
Athanasij. Ad cui^r. scbz aduentu[m] omes
In celo po est solū yñu. l. laudare deū. ps.
Hui q̄ ba. in do. tua dñe: in secla se.
lau. te. Dicerz alijs ḡ debet hic redi^r: qz
bci clerici qñ dñs cantat attedians. Ueni
est in h̄ mdo: sed nō in alioz t̄c. Qui edit^r
me adhuc elurēt/ z q̄ bidib me adhuc siti
ent. Eccl. xxiiii. Laudem^r ḡ deū in oibus
scris cl^r: ipos ope imitando t̄c. Dic vt ex
p̄pet. Hic miraculuz q̄b legit in legenda
huius festi in fine.

gatorio satissaciet si iudicio futuro: aia ci
corpe p̄misabit: ḡ sola ania solust penaz in
purgatorio & no corp^r. Dicerat alijs
re nō premias ania/vel punis in inferno si
ne corpe: R̄fi: qz opera bona v̄l mala p̄r
Ita fuit ab ania q̄s a corpe. I. cogitado: pone
delliherado t̄c. Uerbi gra. de elemosy
pti s̄t z abo, fac. s̄t in ini. Et sic d^r alijs. Z̄c
ecōtra de malis opibz p̄r aia cogitat/ or
dinar/ deliherat t̄c. z postea corp^r exequit
Leb. vle. **D**ecim^r grad^r est oim alioz
electoy: vi inocentiu[m] penitentiā/cotinen^r
et abstinentiā t̄c. De q̄b dr. Qis sp̄is
lauder dñm. In h̄ mdo multa sunt officia.
Athanasij. Ad cui^r. scbz aduentu[m] omes
In celo po est solū yñu. l. laudare deū. ps.
boies resurgere bñt cu corporibz suis: er red
lxixii. Hui q̄ ba. in do. tua dñe: in secla se.
dituri s̄t t̄c. Ita aut resurrectio: nō fier
lau. te. Dicerz alijs ḡ debet hic redi^r: qz
bci clerici qñ dñs cantat attedians. Ueni
est in h̄ mdo: sed nō in alioz t̄c. Qui edit^r
de poteris nature v̄l creature: qz creatura
occidere potest non viuificare: sed solus
deus mortificat et viuificat. Deut. xxxi.
Ego occidā t̄ ego viuere faciā t̄c. Z̄c. j.
Reg. y. Dñs mortificat et viuificat dedu-
cto inf^r et reducit. Nec miru: qz si de nobis
lo omnia creauit. Ipse dixit et facta s̄t t̄c.
m̄to mag^r t̄c. nuci aut erit Nibael/ qui

**In cōmemoratiōne defun
ctorūm. Sermo. LXXXI.**

Onnes qui in monumētis suis audiēt vocē filii dei. **Io.** v. Et in euāgeliō hodierno. Pro declaratiōe nota; q̄ articulūs fidei est q̄ oēs tā boni q̄ mali resurge mus. **Rō.** est; q̄ certū est q̄ is q̄ peccauit dñs puniti; z tā q̄ bñ opatus w̄ pīmari; oia aut bona et mala q̄ facim⁹ fuit ab anima et corpore; ḡ aia et corp⁹ dñ puniri vel pīmari. Non posseri ait corp⁹ puniti vel pīmari nō s̄ refutari; q̄ optet q̄ corpus relurgat zc. Dices tu nōne corp⁹ punitū est q̄ morte? Rū. nō; q̄ mori nō ē pena pīci actual'ne etiā original' pīcie loq̄ndō; q̄r perī origi- nale nō fuit causa mortis pīp̄ loq̄ndōmissa causa remouēs/pībīens. i. remouēs nulliā origiāle/q̄ pībībat morte. q̄ causa de causa pīcēdēs. Dōis em̄ copīis et nā/ lis hoc; cuī mori causa pīcie est cōpositio ex pīnas zc. Nullius aut nāle pī loquēdo ex pena zc. S̄z adhuc pōt q̄ri: pone q̄bō fecht mīla pīca mortalia de q̄bō habuit cō trīctionē; sed nō plene satisfecit; z lō in pur

auctoritate pbat. Paul⁹ ad Ro. vij. Stl. pendit pcti mors: sed oēs descendentes ab Adā: hīm legē pagatiōis nālis: pcti orī ginale ībunt: q̄ oēs morient. Scđo pbat rōne. Resurrectio non est nisi a morte: sed oēs sūt resurrecti. Ergo oēs moriēt. Et ad argumentū dicit. q̄ intelligit de illis q̄ nōdūz mortui sūt: tñ postea morient. de q̄ bus fit fino: iuxta vba pslū. tc. Pz the/ma. **S**up q̄ sunt duq̄ stōes subtile. Uel dic q̄ est yna q̄stio q̄ formaf ifra et ē triplex rñlo: bñ q̄ trip̄ pnt sumi monu/lis accipiēdo monumēta. i. elemēta.

Scđo est tropologica sive moralis acci plendo monumēta. i. malos hoies.

Lertia rñlo est allegorica sive spūialis accipiēdo monumēta p receptaculis aiaꝝ:

Prima ibi. Omnes qui in mo. sunt tc.

Quid de illis q̄ nūc fuerūt sepulti in mo numēci. siē sunt deuotati a bestijs v̄l cō busti. Itē submersi tc. Nota duas rñlo/nes. Una eboralis: altera moralis. Pro pma dico: q̄ impossibile est aliquē mori: qn sepiet in monumēto: qd̄ dē fecit q̄tuor monumēta. i. q̄tuor elementa. s. terrā as quā tc. in q̄p̄t̄ corpora mortua resolui: si

cur ex ip̄is fuerūt cōposita. Qui applaudet regla iur. Omnis res p̄ q̄scūq̄ causas na/sit: p̄ easde dissolut. de reg. iur. c. f. eo. l.

Nobil tam nāle q̄ vñuqd̄ ex vinclo pos te dissolut & colligatu est. Qd̄ aut̄ elemen ta dicant monumēta auctoritas. p̄s. xliij. Sepulchra eoz. s. boim dom⁹ illoꝝ i etet nū. i. v̄lq̄ ad finē m̄bi. Hec auctoritas ne cessario intelligit de elementis: qd̄ nullū se/pulchru altud manet in eternū: siue sit au/reū/ siue marmoreū tc. qd̄ ignis p̄flagrati onis destruer̄ oia elemēta. De elementis q̄ intelligit thema. Omnes qui in monumēti sunt tc. **S**cđo rñlo est moralis p̄ q̄ sciendū: q̄ in lacra sc̄ptura p̄sonae male v̄l re dicitur monumēta siue sepulchra. Rō z auctoritas. Ratio q̄ sicut sepulchra sūt exterius ornata: z intus sunt plena putre/dine/ sic persone male v̄te tc. Verbi ḡfa: qd̄ aliq̄ rex vel dñs yadit/ et coia ex poz/raf ensis q̄ repellet iustitiā ecce ornamē tu foris. Sz si int̄ in aī est in iust̄ rapto luxuriosus tc. est sepulchra. Idē de platis

cardinalibus ep̄is tc. si sunt simoniaci tc. Idē d̄ religiosis q̄ v̄lēnt extra mortifica ti cuz oēls in terra defixis tc. si int̄ sunt supbi z auari sit sepulchra. Idē d̄ cleric̄ q̄ portat corona regia in signu reḡ: qd̄ cle/rici sūt reges. i. regētes se et alios. p̄terea portat corona: vt d̄ rex. xij. q. ii. Duo ḡm. xp̄ h̄ vocat regale sacerdotiū. i. Pe. ii. Vt de glo. in. c. Quid de vita z ho. cle. Idē de m̄lerib⁹ q̄ exteri⁹ sunt ornatae tc. si intus sunt meretrices tc. sepulchra sūt. Auctoritas. Ge vob̄s cribe et pha. hypocrite q̄ si miles estis sepulchris dealbat: q̄ a foris hoib⁹ apparet speciosa/ int̄ vero plena sūt ossib⁹ mortuoz et oī sp̄uertia. Sic z vos quidē a foris apparet̄ hoib⁹ iusti: int̄ ho pleni est hypocriti z iniqtate. Dat. xiiij. Ecce q̄ glōne male/dicunt̄ monumēta. Qd̄ mō d̄ bonis p̄sonis nō erit dubitatio: q̄ resurrecte sūt: h̄ de mal: sic p̄ter illō p̄bū Dauid. ps. i. Qd̄ nō relurgēt imp̄ i iudicio tc. Chis ḡ ad tollēdā illā dubitatio d̄t in themate. Qd̄ q̄ in mo. sunt tc. q̄si diceret. No solū boni sed etiā mali re/lurget. Et h̄ lat̄ exp̄mit dñs dū d̄. Pro/scedent q̄ bona fecerūt in resurrectionē v̄l/te. Quil v̄o mala egerūt in resurrectionē iu/dici. Ad p̄bū Dauid dicendum: bñ mḡm sen. i. iij. d̄. q̄ duplex est iudiciū. Una di/ scussiōnē se/s disceptatiois. Aliud retributi onis. Primo iudicio nō oēs iudicabunt: s̄z solum illi quoq̄ merita sūt p̄mixta demeritis: sed illi quoq̄ merita nō sunt p̄mixta demeritis: vt sancti p̄feci vel econtra vt infideles: nō iudicabunt. Jo. iij. Qui nō credit iam iudicatus est: et sic intelligitur auctoritas Dauid. Scđo v̄o iudicio oēs iudicabunt indistincte: iuxta illō. Joā. v. Procedent q̄ bona fecerūt in resurrectionē iu/onez: qui v̄o mala egerunt in resurrectionē iudicio. Et de hoc loquunt̄ thema tc. Et sic patet p̄ma questio. **S**cđo q̄stio sūg verbo. Audient vocē filij dei: econtra q̄ in monumēta quoq̄sumat monu/mētū: nō sunt nisi corpora putrida vel resolu/tū sine anima: qd̄ ergo audient: tc. Rō deo sic de⁹ ab initio ordinavit q̄tuor mos numēta corpib⁹. i. q̄tuor elementa: vt dñs xi in. j. q. Sic ordinavit q̄tuor monumēta amab̄: nec est aliqua anima q̄ non yadat ad aliquod istoꝝ monumentoꝝ.

In Comemoratioē defunctorū

Prīmū est infernū dānnatorū
Sēcūdū est līmbus puerorū
Tertiū est locū purgātorū
Quartū est locū bēatorū.

Et in quocūq; monumēto istorū sīnt
aie audīt̄ vocē filiū dei: q̄ clamabīt̄ per
Michaēlē ad q̄tuor p̄res mūndi dī. Sur-
gite mortui tē. q̄ vox audīt̄ in oīb; p̄dict̄
locis q̄tuor: r̄ statim q̄libet aia fr̄t̄e dei
inuenīt̄ suū corp̄ q̄d cognoscet̄: siē tu q̄si
de manē surgis b̄ lecto: cognolīs vēstem
tuā qua exfoliasti te in sero. De istis mo-
numētis p̄t̄ intelligi: illud Mat. xxiij.
Dirret angelos suos cū tuba r̄ voce ma-
gna: r̄ cōgregabūt̄ electos ei⁹ a q̄tuor vē-
ris celi a lūmis celoz: v̄sq; ad termīos eo-
rū. Nota: a lūmis celoz. s. nouē ordinib; an-
geloz. in q̄b; aie setōz sunt collocate: et
oēs audīent illā vocem. v̄sq; ad terminos
corp; termini⁹ est illa ps q̄ plus distat: quia
oēs q̄lunt ibi audīer̄ etiā illā vocē tube: q̄
tub a nō erit materialis: h̄ metaphōrice dī
tube: q̄ illa vox erit ita crudelis q̄ patet
tube cui⁹ vox ē vox terro⁹. In p̄mo ḡ mo-
numēto. s. in iferno sepelunt̄ aie p̄ctō ipē
nitentiū. Auctoritas ch̄ri de diuite epulō
ne. Mortu⁹ est diutes r̄ sepul̄t̄ ē in iferno
L. xv. r̄ loq̄ dī aia: q̄i corp̄ in tra fuit se-
pultū. Pro isti⁹ ḡ nō ē intentio ecclie exora-
re: q̄i nibil p̄dēfēt̄: q̄i ab iferno nulla ē re-
dēptio. Nulla nec extēndi/nec penā alleutā
diū: dōnd̄ in p̄dictō diuite: q̄ p̄ebat r̄
ach̄bū gutta aq̄: r̄ nūq̄ obtinuit: nec obti-
nebit i etiā. Jo Prover. xj. Mortuo hoīe
impio nulla erit ultra spes. Solū de anima
Traianī ipatoz legīt ad oīzōne bri⁹ Greg.
liberata: q̄ in fuit p̄t̄ h̄ punit̄ tē. Alii obvi-
tū tuū opare institū. t. p̄niaz: q̄m nō ē apō
iferno inuenīt̄ cibi. t. refrigeriū. Ecclī.
xiiij. Jo si eligat̄ ibi sepulturā. Nota quō
aia in iferno sepelit ad modū corp̄: ḡis mo-
tui q̄n̄ porat̄ ad sepulturā. Vnde dñica p̄
ma p̄ festū trinitat̄. ser. s. Hic potes ran-
gere q̄e pena iferni est etiā: cū culpa fue-
rit t̄pāl. H̄ē ē opinōnē q̄rūdā canonista-
rū: q̄ dicunt q̄ bona facta p̄ dānās. plūn-
tis ad mīniōrē penā tē. De q̄ vide in p̄mo
ser. dñica p̄ma p̄ festū trinitat̄. r̄ v̄de infra s.
ij. q̄ incipit. Scribe bri⁹ mortui tē. p̄e v̄l.
Iij. tē. **E**cclī loc⁹. s. libo puerorū: cī circa
ifernū dānacoz ascēdēdo: h̄ n̄ ē ibi ignis

nec demones/nec tormenta/nec dolores, in
hūc locū vadūt̄ pueri an v̄sum r̄ont̄ dolē
dentes n̄ baptizati. q̄ nullū h̄it̄ dolore sen-
sibile: tū n̄ h̄it̄ lumē grē/nec claritatē glie
nec vñq̄ videbūt̄. Rō: q̄ p̄uatio v̄isionis
diuine debet p̄t̄ ex p̄te auerisōis. tormen-
tū h̄ sensibile: debet p̄t̄ ex p̄te querisōis
nis. In isthā aut̄ pueris n̄ fuit querisōis p̄ter
defectū v̄lus r̄ont̄. tō n̄ h̄it̄ tormentū sen-
sibile: h̄ bñ ē auerisō ab icōmutabili bono:
p̄t̄ defectū iustitiae originalē z grē. z p̄uank
in etiū v̄līdōe diuina: z sit in isto loco. Iste
āt loc⁹ dī monumēto. Auctor. Quid tu h̄
aut̄ q̄s q̄s h̄. q̄r̄ excidisti tibi hic sepulchru.
Ela. xxiij. Et loq̄ pueri in originalē cedēt̄
Ter dī h̄. denotā tria loca. Primo v̄ez
m̄fis: q̄ fuit p̄cep̄t̄ dī. Quid tu h̄. Sup.
xixi: q̄r̄ n̄ habes padisū: q. d. n̄ alio p̄cē-
catū: n̄ origiale. Scđo de mōdō: q̄d. n̄ q̄n̄ p̄cē-
di. Aut̄ q̄s q̄s hic: s̄ fecist̄ p̄ct̄: n̄. Ter
tī loc⁹ ē purgatorū ē in q̄e vadūt̄ aie bat-
bentes venialia solū vel mortalitā: q̄b; q̄b;
fecerūt̄ p̄niāt̄ n̄ cōpletā tē. Declara tē,
talīs loc⁹ dī sepulchru. Auctoritas allego-
rice. Emerūt̄ et ill̄ agrū signali sepulchra
p̄egrinorū. Mat. xxvij. Emerūt̄ et ill̄ s. op̄i
bus penitēt̄s inuit̄: a cōfessore. T. grū. i.
purgatoriū q̄ dī ager: n̄ at career: q̄ ibi s̄
flores grāz: r̄ oīmū: z also p̄ suffragioz tē
z orat̄ deū: v̄t̄ ponat̄ i cor amicoz. luoy ve-
faciat̄ illis suffragia: als petūt̄ iustitiae h̄ul-
los. Nota: In sepulchram p̄egrinorū: q̄ in
purgatoriū sepelius illi solū q̄ in h̄mōdo
p̄egrin fuerūt̄: yrentes eo r̄t̄ aduena et
viazōes: h̄ cū bonis ogib; milicēt̄ lignū
fenu: z stipulaz: et idē salut̄ erūt̄: sic in q̄i
p̄ignē. q̄. Lop. ij. Nota cōtra executores
testamētōz tē. Auctoritas. Nūq̄ dēf̄it̄
ciet vindic̄. elec. suoy clamatiū adē die ac
nocte et patiēt̄ hēbit i ill̄. dico v̄b; p̄cēto
faciat vindictā. L. xvij. Pro istis ḡ indī
gentib; intentio ecclie est orare semp̄: h̄ p̄
lertum hōdie tē. Nota: hic q̄tuor modos
suffragioz. xliij. q. ij. Aliē defūctoz. O si vi-
deretis q̄ anime exēunt de purgatoriū et
vadūt̄ processionaliter ad paradiſum. vbi

postquam seiuauerunt in purgatorio reficiuntur
cibus ineffabilibus et de quib[us] chis. Ego dico
spono vobis sicut dispositum mihi patet me
regnū: ut edat et bibat super mensas meas
in regno meo. *Lu. xxi.* Jo dicit et. Secunda
est alabubis est cogitatio per defunctionem exi
gare ut a peccatis soluantur. *H. Dacha. xv.*
Quartus locus est beatitudinem in celo emprego.
Dicendum illis qui vadunt ad istum locum et.
Factum est ut mox res mediceatur et portaret ab ange
lis in lumen. *Biac. Lu. xv.* Iste etiam locus
du monumētū. Auctoritas allegorice: qui
effodiētes thesaurū gaudētes yebemēt eū
inuenientes sepulchrum. *Job. iiij.* Declara p[ro]stilla
tudine de laborantib[us] ad effodiēndū the
saurū: postea letantur cuius inuenienter. Sic
penitentes in hunc modo non habent nisi labore
ad thesaurū vite eternae inuenientēdū: sed cu[m]
inuenientur post mortem gaudent et. Omnes di
sciplina. Lpnia in p[ri]mo quide videat non esse
gaudium: sed merito: postea aut fructu pacifica
tissimum exercitari: p[er] ea reddere iustitiae. *H. b.
xij.* Ita Apoc. xiiij. Audiri vocē de celo vi
centē mibi. Bei mori, q[uod] in domo mo. et. Illi
q[uod] sequuntur illos. Ideo chis. Dico vobis gau
diū est angelis dei in celis super yno pec
ciam agentes. *Luce. xv.*

scribere: Dic: et q[uod] Bei mortui et. Pare
themba. Pro finibus fundamēto oritur theo
logicalis questio.

Queritur yrruz suffragia ynuoz plūnt de
functione. Arguit q[uod] nō. Opera ynuoz ma
la nō p[ot]est nocere eis. Ergo a sili nec bona
oga iunare. *In oppositio. h. li. Dach.
ix. ca. d.* Secunda et alabubis est cogitatio
per defunctionem exigare ut a peccatis soluantur. Ygit
suffragia ynuoz plūnt defuncti: et sic q[ui]to
manet p[er] yrruz pre dubia. *Ad questione*
respondendū est p[er] Rich. sup. iij. sen. di
ply. ar. v. q. 1. q[ui] aniat q[uod] sunt bei iam in ce
lo: q[ui]dam sunt adēnate p[er] peto originali et
actuali solo q[uod] sunt in inferno: q[ui]dam sunt in
charitate sua expletæ priam in purgato
rio: trius non plūnt ynuoz suffragia: q[uod] non t[ame]n
digent: dānatis etiam non plūnt: q[uod] non cō/i
cant nobiscū in vinculo charitatis: medieata
q[uod] bona coicant adiunictē. *Ubi tales secum*
non portauerunt radice meriti: et ralia opa
si p[er] eius fieret: ei p[er] desse possent. An iubas
aut exhortabis in purgatorio: plūnt ynuoz
suffragia: nō ad augmentū g[ra]te gratiarum faci
entes: sed ad pene eoz mitigationē et ab
breuificationē. Et ad argumentū dī: q[uod] nō sic
sit: q[uod] nō sic est ynuoz coe vinculum coicatio-

Itē de mortuis Ser. Ixxij.

Ecribe beati

Dicitur q̄ in dñō mortuū. Apoc. rūj. Pro declaratiōe hui⁹ verbis sciendū: q̄ magna differētia est inter vobus vocalē & verbū literale: qz verbū vocalē solum se extendit ad p̄ntes / q̄ sum hic & non durat: nūl cōdiū p̄fer. Euolat emīflūs sel irreuocabile verbū. Sed vobū literale sūt ne scriptū se extendit ad p̄ntes & futuros. Et ideo antiqui⁹ / q̄nd⁹ reuelabat p̄phe tis aliqua secreta p̄ciebat eis / ut illa scriberet: qz nō solū reuelabat p̄ p̄sentib⁹ q̄ tūc erat sed etiā p̄ futurū ad futurā rei me moriā. Itē Apoc. j. Qd̄ vides scribe in libro & mitre lep̄se eccl̄s z̄c. Esa. viii. Sut me tibi libz̄ grande: z̄ scribe in eo stylō bo minus z̄c. Itē Abacuc. ii. Scribe vobū & expona eū sup̄ tabulas: yr p̄currat q̄ lege ritue: qz adhuc vobū vobū. Zō etiā q̄n reuelauit bō. Zō ētā enāge, starū aīaz defūcōz d̄ sibi. Recipe incantū & paprū & ba passūtra z̄c. Et nota q̄ in ista reuelatiōe. Joānes nō loquit̄ nūl de animis q̄ sunt in gadiso vel etiā in purgatorio. Sed d̄ alijs inuenit vñā auctoritatem quā scribit Dan. Nota historiā regis Balchafar: q̄s in cena vidit tres dīgiros scribentes z̄c. Dan. y. Dicitur historiā z̄c. Dicit tex. Hec aut̄ scriptura q̄ digesta ē. Danæ therel phares. Et hic est interpretatio fñmōis. Danæ nñeraturē de regni tuum & 2pleuit illud. Therel apensus es in statera er inuentu est minib⁹ns. Phares diuisus est regnū tuum, & darū est medis & p̄sts. In q̄dē reuelatōe & auctoritate noīa q̄tetur magis & primū ē circa epis definiatōe. (creta. Sedm circa videntiū mutatione. Tertiū circa loci adaptatiōe. Quartū circa scripture declarationē. Primū circa secreta est: qz Balchafor vii die scripturā illā in cena: es nō in p̄adō.

¶ Quartū circa scripture declarationē.
E Primū secretū est: qd' Balthasar videt scripture illā in cena: et nō in prādio.